

زبان آتش است

¹My brethren, be not many masters, knowing that we shall receive the greater condemnation.²For in many things we offend all. If any man offend not in word, the same is a perfect man, and able also to bridle the whole body.³Behold, we put bits in the horses' mouths, that they may obey us; and we turn about their whole body.⁴Behold also the ships, which though they be so great, and are driven of fierce winds, yet are they turned about with a very small helm, whithersoever the governor listeth.⁵Even so the tongue is a little member, and boasteth great things. Behold, how great a matter a little fire kindleth!⁶And the tongue is a fire, a world of iniquity: so is the tongue among our members, that it defileth the whole body, and setteth on fire the course of nature; and it is set on fire of hell.⁷For every kind of beasts, and of birds, and of serpents, and of things in the sea, is tamed, and hath been tamed of mankind:⁸But the tongue can no man tame; it is an unruly evil, full of deadly poison.⁹Therewith bless we God, even the Father; and therewith curse we men, which are made after the similitude of God.¹⁰Out of the same mouth proceedeth blessing and cursing. My brethren, these things ought not so to be.¹¹Doth a fountain send forth at the same place sweet water and bitter?¹²Can the fig tree, my brethren, bear olive berries? either a vine, figs? so can no fountain both yield salt water and fresh.¹³Who is a wise man and endued with knowledge among you? let him shew out of a good conversation his works with meekness of wisdom.¹⁴But if ye have bitter envying and

¹ای برادران من، بسیار معلّم نشوید، چونکه می‌دانید که بر ما داوری سخت‌تر خواهد شد.²زیرا همگی ما بسیار می‌لغزیم. و اگر کسی در سخن گفتن نلغزد، او مرد کامل است و می‌تواند عنان تمام جسد خود را بکشد.³و اینک، لگام را بر دهان اسبان می‌زنیم، تا مطیع ما شوند، و تمام بدن آنها را برمی‌گردانیم.⁴اینک، کشتیها نیز چقدر بزرگ است و از بادهای سخت رانده می‌شود، لکن با سگان کوچک به هر طرفی که اراده ناخدا باشد، برگردانیده می‌شود.⁵همچنان زبان نیز عضوی کوچک است و سخنان کبرآمیز می‌گوید. اینک، آتش کمی چه جنگل عظیمی را می‌سوزاند.⁶و زبان آتشی است! آن عالم ناراستی در میان اعضای ما زبان است که تمام بدن را می‌آلاید و دایره کائنات را می‌سوزاند و از جهنّم سوخته می‌شود!⁷زیرا که هر طبیعتی از وحوش و طیور و حشرات و حیوانات بحری از طبیعت انسان رام می‌شود و رام شده است.⁸لکن زبان را کسی از مردمان نمی‌تواند رام کند؛ شرارتی سرکش و پر از زهر قاتل است!⁹خدا و پدر را به آن متبارک می‌خوانیم، و به همان مردمان را که به صورت خدا آفریده شده‌اند، لعن می‌گوییم.¹⁰از یک دهان برکت و لعنت بیرون می‌آید! ای برادران، شایسته نیست که چنین شود.¹¹آیا چشمه از یک شکاف آب شیرین و شور جاری می‌سازد؟¹²یا می‌شود، ای برادران من، که درخت انجیر، زیتون یا درخت مو، انجیر بار آورد؟ و چشمه شور نمی‌تواند آب شیرین را موجود سازد.

تواضع حکمت

¹³کیست در میان شما که حکیم و عالم باشد؟ پس اعمال خود را از سیرت نیکو به تواضع حکمت ظاهر بسازد.¹⁴لکن اگر در دل خود حسد تلخ و تعصب دارد، فخر مکنید، و به ضدّ حقّ دروغ مگویید.¹⁵این حکمت از بالا نازل نمی‌شود، بلکه دنیوی و نفسانی و شیطانی است.¹⁶زیرا هرچایی که حسد و تعصب است، در آنجا فتنه و هر امر زشت موجود می‌باشد.¹⁷لکن آن حکمت که از بالا است، اوّل طاهر است و بعد صلح‌آمیز و ملایم و نصیحت‌پذیر و پر از رحمت و میوه‌های نیکو و بی‌تردد و بی‌ریا.¹⁸و میوه عدالت در سلامتی کاشته می‌شود برای آنانی که سلامتی را به عمل می‌آورند.

strife in your hearts, glory not, and lie not against the truth.¹⁵ This wisdom descendeth not from above, but is earthly, sensual, devilish.¹⁶ For where envying and strife is, there is confusion and every evil work.¹⁷ But the wisdom that is from above is first pure, then peaceable, gentle, and easy to be intreated, full of mercy and good fruits, without partiality, and without hypocrisy.¹⁸ And the fruit of righteousness is sown in peace of them that make peace.